

*Др Слободан Ненадовић,
адвокат, Ваљево*

Ограничења оснивања ортачког друштва са посебним освртом на нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије

Резиме

Ограничења везана за оснивање ортачког друштва у већини ујоредних ком-
панијских прописа своде се на императивно одређење минималног броја чланова.
Сходно уговорној природи, која је друштво својствена не само у фази оснивања
већ и након његовог уписа у судски регистар и евентуалног стицања својства
правног лица, оно мора имати најмање два члана, физичка и/или правна лица.
Опшуда „свођење“ друштва на само једног члана води његовој ликвидацији.

Секундаран значај у смислу ограничавања оснивања данас углавном има и чи-
њеница да оснивач ортачког друштва има статус лица које у некој форми при-
вредног организовања већ одговара неограничено, целокупном својом имовином.
Једна оваква околност може бити досипуна пословним партнерима друштва
кроз императивни упис статуса његових оснивача у судском регистру, јавној
књизи. Неретко се ипакви подаци обавезно налазе и на пословном меморандуму
друштва.

Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије познаје једну спе-
цифичну врсту ограничења оснивања ортачког друштва сходно којој оснивачи
ортачког друштва не могу бити друштвена и јавна предузећа, предузећа са ве-
ћинским друштвеним или државним капиталом односно предузећа која су осни-
вачи или која су основала ова предузећа. Ова забрана је мотивисана пре свега

заштитом државних интереса у процесу приватизације и као таква, у највећем делу, има ограничену временску важност.

Кључне речи: *ортачко друштво, ограничење оснивања, неограничена одговорност, уговорна природа, уредни компанијски прописи.*

1. Увод

Ортачко друштво као облик трговачког организовања у нашој држави има дугу традицију. Тако су норме о јавном трговачком друштву¹⁾ биле саставни део Законика трговачког за Књажевство Србију из 1860. године као и Трговачког законика за Краљевину Југославију из 1937. године.²⁾

Након вишедеценијске владавине социјалистичког концепта привредног организовања, уз доминацију државних и друштвених предузећа као једино допуштених форми, наш први „модерни“ Закон о предузећима из 1989. године³⁾ нормира, поред осталих облика тзв. мешовитих предузећа, и друштво са неограниченом солидарном одговорношћу.

Коначно, Закон о предузећима из 1996. године⁴⁾ ортачко друштво одређује као један од четири облика трговачких друштава. На истој позицији је и Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије.⁵⁾

Релативно једноставна процедура оснивања, без законом унапред одређеног оснивачког капитала који се може састојати из рада и услуга оснивача, погодност за обављање трговачких послова малог и средњег обима, утицали су на то да ортачко друштво у нашим условима буде једно од најбројнијих форми привредних друштава⁶⁾. Изнете чињенице као и околност да упоредни компанијски прописи не садрже одредбе које у довољној мери регулишу сва битна питања везана за трговачки ортаклук већ упућују на сходну примену прописа о грађанском ортаклу-

1. У правној теорији и упоредном законодавству су се различити називи за означавање ове форме трговачког друштва користили или се користе готово као синоними: ортачко друштво, јавно трговачко друштво, друштво са неограниченом солидарном одговорношћу, комерцијални ортаклук, друштво са заједничким именом, partnership. У нашој правној историји коришћена је већина наведених назива.
2. Први наведени законик је сачињен по угледу на француски Code de commerce а други, који је био „обнародован“ али никада није ступио на снагу, по угледу на аустријски и немачки трговачки законик.
3. Сл.лист СФРЈ бр.77/88.
4. Сл.лист СРЈ бр.29/96.
5. У овом раду је коришћена друга радна верзија Нацрта Закона о привредним друштвима од 11.10.2003. године која је као таква објављена на Web site-у Министарства за привреду и приватизацију: www.mpriv.sr.gov.yu.
6. Према подацима Републичког завода за статистику, Саопштење број 162 од 18.07.2003. године, у Србији је закључно са 30.06.2003. године регистровано укупно 8.814 ортачких друштава. Бројнија су једино друштва са ограниченом одговорношћу којих је регистровано 89.043.

ку⁷⁾ захтевају нарочите мере „опреза„ и детаљно разјашњење свих оних питања која се код оснивања или пословања ортачког друштва могу појавити као спорна.

Једно од таквих питања препознајемо и у питању ограничења оснивања ортачког друштва.

2. Ограничења оснивања ортачког друштва

2.1. Ортачко друштво могу основати најмање два лица

Сви упоредни прописи, како позитивноправни тако и они који припадају правној историји, једнодушни су у погледу става да ортачко друштво могу основати најмање два лица. Разлике се могу уочити једино у језичком означавању једног таквог правила.⁸⁾

Тако неки прописи, већ код дефинисања овог облика привредног организовања, наводе да друштво оснивају „сви другари“⁹⁾ „два или више лица“¹⁰⁾ „више лица“ „лица“¹¹⁾...

Императивно одређење минималног броја оснивача је природан след дуго времена владајуће уговорне теорије односно уговорног основа настанка свих трговачких друштава, па и ортачког друштва. Схватање сходно којем уговор о оснивању ма које форме трговачког друштва, по својим правним карактеристикама, у основи није ништа друго до једна врста уговора о ортаклуку и данас је тешко сасвим оспорити. Јер као и сваки уговор о ортаклуку и уговор о оснивању трговачког друштва настаје сагласношћу воља два или више лица да уложе своја средства ради обављања послова из којих ће делити добит.¹²⁾

Изнети разлози су били довољно чврсти тако да примарно ниједно трговачко друштво, као друштво-уговор, и није могло бити основано без најмање два лица, оснивача.

-
7. Овако: члан 106. Закона о предузећима, члан 78. Закона о привредним друштвима Словеније, члан 69. Закона о трговачким друштвима Хрватске.
 8. На неопходност да најмање два лица оснују ортачко друштво код нас упућује и порекло саме речи „ортак„ односно из ње изведених речи. Наиме реч „ортак„ као турцизам у нашем језику, означава друга у трговини, компањона, друга у неком послу уопште. Овако: Вујаклија М.: „Лексикон страних речи и израза“, Просвета, Београд 1980, стр.643.
 9. Овако: § 102. Трговачког законика за Краљевину Југославију.
 10. Овако: члан 105. Закона о предузећима, члан 45. Нацрта Закона о привредним друштвима, члан 77. Закона о привредним друштвима Словеније, члан 68. Закона о трговачким друштвима Хрватске.
 11. Овако: члан 6. тачка 1. Закона о привредним друштвима Црне Горе.
 12. Законик трговачки за Књажевство Србију из 1860. године сва привредна друштва и третира као ортаклук. У § 22 тог Законика наведено је: „Закон признаје три вида ортаклука трговачког: ортаклук јавни (под заједничким именом), ортаклук мешовити (командитни) и ортаклук безимени (акционарски). Српски Грађански законик у § 750. такође говори о ортацима трговачког друштва у глави која се односи на уговор о ортаклуку.

Међутим, потребе развијеног и све динамичнијег привредног живота у условима тржишне привреде доводе до поступног напуштања ригидности уговорне теорије. Први правац напуштања одвијао се на терену оснивања привредних друштава од стране једног оснивача и то државе код национализованих предузећа а други кроз незахтевање аутоматског престанка друштва када у току пословања оно спадне на једног члана.¹³⁾

Једночлано трговачко друштво, као могућност везана за иницијално оснивање друштава капитала (акционарског и друштва с ограниченом одговорношћу), обесмишљава уговорну теорију настанка трговачких друштава.

И не само то. У фокусу посебног интересовања правне доктрине су питања релевантности и домаћаја уговора о оснивању након оснивања друштва, ако је оно вишечлано.

Јасно је наиме да се код друштава капитала (посебно акционарских) правилима уговорног права, па ни правилима уговора о ортаклуку, не могу уредити укупни односи између оснивача, између оснивача и лица која накнадно стичу тај статус, као ни односи између оснивача и самог друштва. Другим речима, уговор о оснивању уређује односе између оснивача друштва једино у фази његовог оснивања. За накнадне прибавиоце акција (удела) као и за акционаре – осниваче друштва, у каснијем раду друштва меродаван је статут друштва.¹⁴⁾

Коначно, друштва капитала без изузетка имају својство правног лица а оснивају се, по правилу, независно од личних својстава оснивача. Реч је о друштвима са многобројним „чланством“, које, не ретко, није ни заинтересовано за вођење послова друштва па се пословна и управљачка воља друштва и не формира као резултанта воља свих чланова. Отуда се, у неким случајевима, воља самог друштва може разликовати од воље чланова.

У складу са таквим околностима већ након оснивања се поступно, корак по корак, губи свака веза између самог друштва и правила уговорног права на којим основама оно иницијално почива. Друштво постаје много више од уговора, оно постаје институција.

Код друштава лица међутим, посебно код ортачког друштва, оваква веза, веза између уговора о оснивању и самог друштва односно његових чланова остаје чврста и након конституисања друштва. Ово нарочито у оним релевантним правним системима који ортачком друштву не признају правни субјективитет.¹⁵⁾ Штавише, видели смо да и компанијски прописи сходно којима је ортачко друштво правно лице упућују, у погледу регулисања односно уређења свих релевантних питања везаних за међусобне односе оснивача као и на односе оснивача и друштва, на сходну примену уговора о ортаклуку.

13. Васиљевић М.: Пословно право, Београд, 1999., стр.65.

14. Јовановић В.: Однос уговора о оснивању и статута (правила) друштва капитала, Правни живот бр.9-10/93, стр. 1235.

15. Реч је, на пример, о немачком и енглеском праву.

Како је уговор (о ортаклуку) не само основ настанка већ и основ уређења свих даљих релевантних питања након оснивања друштва (управљање, руковођење, пословодство, пријем нових чланова...) то је јасно да ортачко друштво, као заједница лица која су његови чланови а не заједница капитала, мора бити основано од стране најмање два лица.¹⁶⁾

Отуда и претња санкцијом ликвидације у случају да ортачко друштво „спадне“, на само једног члана. Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије предвиђа да је, ако из било ког разлога у друштву остане један ортак, преостали ортак дужан да у року од 6 месеци од брисања претпоследњег ортака из судског регистра испуни законске услове за постојање овог друштва или да форму друштва прилагоди неком од облика трговачких друштва где постоји могућност једног члана (друштво с ограниченом одговорношћу или акционарско друштво) односно да настави пословање као предузетник, у складу са прописима којима се уређују предузетници. Последица пропуштања оваквог чињења је ликвидација ортачког друштва.¹⁷⁾

2.2. Оснивачи ортачког друштва могу бити само физичка лица

Према нашем Закону о предузећима једно од ограничења оснивања ортачког друштва се везује за околност да се као његови оснивачи могу појавити само физичка лица.¹⁸⁾

За овакво решење се не може рећи да је преовлађујуће у упоредном законодавству. Наиме, поред нашег познаје га још и француско, мађарско и јапанско право¹⁹⁾ док велика већина других прописа стоји на становишту да ортачко друштво може бити основано како од правних тако и од физичких лица. Таквог је опредељења и Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије сходно којем „ортачко друштво може бити основано од два или више физичких и/или правних лица ради обављања одређене делатности под посебним пословним именом, са неограниченом одговорношћу ортака“.²⁰⁾

Није сасвим једноставно одредити којим разлозима су мотивисани они ставови према којима ортачко друштво могу оснивати само физичка лица. Чини се да се и у овом погледу морамо „вратити“, основним правним обележјима ортачког друштва.

16. Обавеза оснивања од стране најмање два лица везана је и за командитно друштво. У овом случају међутим таква обавеза у првом реду извире из неопходне егзистенције два члана различитих правних карактеристика и својстава: комплементара и командитора.

17. Овако: члан 80. Нацрта Закона о привредним друштвима Србије, члан 100. став 1. тачка 5. Закона о предузећима, члан 21. Закона о облигацијама Швајцарске, чланови 106. и 116. Закона о привредним друштвима Словеније.

18. Члан 105. Закона о предузећима.

19. Васиљевић М.: Коментар Закона о предузећима, Београд, 1996., стр.126.

20. Члан 45. Нацрта Закона о привредним друштвима Србије, члан 68. Закона о трговачким друштвима Хрватске, члан 77. Закона о привредним друштвима Словеније.

Наиме, ортачко друштво, све и када има правни субјективитет, непосредно зависи од личних (персоналних) својстава његових оснивача. Примарно од њихових „занатских,, способности и вештина, рада и услуга, умећа и самосталног ангажовања у обављању одређених послова али једновремено и од њихових међусобно „присних,, и „пријатељских,, често родбинских веза. Узајамно поверење и једнакост су важне претпоставке и у погледу управљања, пословодства и деобе добити.

По правилу се управо с обзиром на таква својства друштво и оснива.

Не треба посебно наглашавати да претходно поменути атрибути, атрибути који нека физичка лица опредељују да оснују ортачко друштво а не неко друштво капитала, нису уопште или у највећем делу нису својствени правним лицима као таквим.

Правно лице додуше може бити ималац одређених управљачких знања и вештина али оно такве своје компаративне предности може самостално користити на тржишту. Не постоје дакле рационални економски разлози да потенцијалне бенефите од поседовања одређених знања и искустава „дели,, кроз заједничко оснивање ортачког друштва са другим „ортацима,,. Посебно не са онима који у друштву нису у стању да унесу одговарајући оснивачко-пословни еквивалент. По правилу су знања, искуства и вештине чији су имаоци правна лица везана за оне врсте привредних (индустријских) делатности које се обављају у великом обиму, што такође није примерено „оснивачкој идеји,, ортачких друштава. Коначно, тешко је очекивати да неко правно лице према осталим ортацима има било какав емоционално-пријатељски и присни однос.

Ипак, све изнете карактеристике правних лица као потенцијалних чланова ортачког друштва могле би бити само фактички, никако и правни разлози за њихово искључење као могућих оснивача и чланова ортачких друштава. Некада ће међутим баш ти фактички разлози и интереси управо произвести потребу да два или више правних лица оформе ортачко друштво имајући у виду међусобна економско-пословна „лична својства и карактеристике“. Као суоснивач ортачког друштва, у којем су оснивачи и физичка лица, неко предузеће може, рецимо, институционално уредити своје односе са оним особама чија је специфична делатност, заснована на њиховој вештини и умешности, важна за матичну делатност тог предузећа.

Из наведених разлога и оваква врста забране губи свој смисао.

2.3. Оснивачи ортачког друштва не могу бити одређене категорије физичких лица

Чини се да је ограничење оснивања ортачког друштва везано за правни статус одређене категорије физичких лица у неку руку „смисленије,, од оног о којем смо претходно говорили. Или су бар мотиви његовог увођења у правни поредак неких земаља много јаснији и рационалнији.

Неки компаративни компанијски прописи наиме забрањују да оснивач ортачког друштва – физичко лице, буде лице чији је статус у било ком другом облику

привредног или предузетничког организовања везан за његову неограничену одговорност за обавезе друштва (или предузетничке форме пословања).

Прихватајући претходно наведено правило наш Закон о предузећима прописује да физичко лице не може бити оснивач ортачког друштва уколико има статус члана с неограниченом солидарном одговорношћу у једном предузећу, дакле ако је већ члан ортачког друштва или је комплементар у командитном друштву, односно ако је предузетник.²¹⁾

У француском праву је забрана брачним друговима да буду чланови истог јавног трговачког друштва „произведена“, одлуком Касационог суда из 1971. године.²²⁾

Без обзира на уочљиво циљно опредељење, садржано у потреби заштите поверилаца, може се констатовати да и ова врста ограничења није заступљена у већини савремених трговачких прописа. Чак ни у оним државама, рецимо Немачкој, у којима јавно трговачко друштво не ужива статус правног лица па сходно томе и не поседује своју сопствену имовину којом би могло одговорати за обавезе.

И у нашој правној традицији није било законских препрека да физичка лица која у некој форми пословног организовања и деловања већ лично одговарају за обавезе буду оснивачи ортачког друштва. Тако је, рецимо, према § 105. став 2. Трговачког законика за Краљевину Југославију пријава за упис јавног трговачког друштва морала садржати, између осталог, и назначење да је „другар трговац појединац или лично одговоран другар којег трговачког друштва.“ Те околности је регистарски суд био дужан по службеној дужности забележити и уписати у трговачки регистар. Баш као и сваку евентуалну промену у том контексту.

Акцентат је дакле стављен на обавезу јавног означавања и доступности чињеница везаних за већ постојећу или накнадно стечену личну одговорност свих или само неких чланова ортачког друштва. Држимо да ће, имајући пред собом оваква сазнања, пословни партнери друштва, евентуални повериоци, свакако најбоље знати на који начин да заштите сопствене интересе, чиме и ефекти једног оваквог ограничења добијају секундаран значај.

Коначно, напомињемо да предметно ограничење не познаје ни Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије.

3. Посебна ограничења оснивања ортачког друштва према Нацрту Закона о привредним друштвима Републике Србије

Видели смо претходно да Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије не познаје ограничења везана за оснивање ортачког друштва која су као таква саставни део Закона о предузећима. Изузев императивног одређења минималног броја чланова.

21. Члан 9. Закона о предузећима.

22. Наведено према: Васиљевић М.: Пословно право, Београд, 1999., стр.71.

Међутим, Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије уводи нека специфична ограничења која се односе на правни статус односно карактеристике правних лица - предузећа и трговачких друштава, оснивача ортачког друштва.

У првом реду оснивачи ортачких друштава, али и комплементари код командитних друштава, не могу бити неприватизована друштвена и јавна предузећа, предузећа са већинским друштвеним и државним капиталом али ни приватизована предузећа која немају бар једног акционара са значајним капитал учешћем.²³⁾ Оснивачи ортачког друштва, односно комплементари командитних друштава, такође не могу бити ни привредна друштва која су основала предузећа или привредна друштва претходно наведена или привредна друштва која су они основали а која немају бар једног акционара или члана који је физичко лице са значајним капитал учешћем или је правно лице чији је основни капитал приватизован тако да има бар једног акционара или члана са значајним капитал учешћем.²⁴⁾

Под појмом „значајног капитал учешћа“, у Нацрту закона се подразумева најмање 25 % учешћа матичног друштва у основном капиталу зависног друштва, по основу кога матично друштво има најмање четвртину свих гласова у скупштини зависног друштва и право да именује или разрешава најмање четвртину чланова управе зависног друштва, под условом да други акционари зависног друштва имају знатно мање учешћа у његовом капиталу и одлучивању (гласању) на скупштини.²⁵⁾

Сходно оваквом опредељењу, односно сходно садржини члана 644. Нацрта Закона о привредним друштвима произилази да оснивачи ортачког друштва не могу бити:

- друштвена предузећа;
- јавна предузећа;
- предузећа са већинским друштвеним или државним капиталом;
- привредна друштва која су оснивачи друштвених и јавних предузећа;
- привредна друштва чији су оснивачи друштвена и јавна предузећа, ако немају бар једног акционара или члана који је физичко лице са значајним капитал учешћем или је бар један члан правно лице чији је основни капитал приватизован тако да има бар једног акционара или члана са значајним капитал учешћем;
- приватизована предузећа која немају бар једног акционара или члана друштва са значајним капитал учешћем.

Којим мотивима су инспирисане наведене норме Нацрта Закона о привредним друштвима ?

Опредељујући мотиви се извесно не могу пронаћи у уговорној природи ортачког друштва али ни у намери заштите поверилаца од евентуалног мултипликовања неограничене солидарне одговорности оснивача друштва за његове обавезе.

23. Члан 644. тачка 1. Нацрта Закона о привредним друштвима Републике Србије.

24. Члан 644. тачка 2. Нацрта Закона о привредним друштвима Републике Србије.

25. Члан 434. тачка 5. Нацрта Закона о привредним друштвима Републике Србије.

Смисао претходно наведене одредбе Нацрта закона је својеврсна заштита државних интереса у процесу приватизације, односно одговарајућа заштита државних интереса у предузећима са државним или друштвеним капиталом.

Наиме, уколико би неприватизовано државно (друштвено) или јавно предузеће или приватизовано предузеће у којем држава има већински власничко-управљачки интерес основало ортачко друштво, држава би као једини или већински власник једног од оснивача тог „ортачког предузећа,, (зависног предузећа) за његове обавезе у крајњој линији одговарала не само укупним оснивачким већ и капиталом који поседује у матичном предузећу, предузећу оснивачу (неограничена солидарна одговорност).

Обзиром да у процесу приватизације али и независно од њега државни интереси на овај начин заиста могу бити угрожени у основи се идеји писаца Нацрта закона не може превише тога замерити.

Чини нам се ипак да је сувишна одредба којом се привредним друштвима - оснивачима јавних предузећа забрањује стицање својства члана ортачког друштва. Ово стога што у нашем правном систему привредна друштва и не могу оснивати јавна предузећа. То право је „резервисано,, искључиво за Републику Србију или јединице локалне самоуправе.²⁶⁾ Сасвим је друго правно питање то што делатности од општег интереса могу, под одређеним условима, обављати и привредна друштва, односно предузетници, односно то што и сама јавна предузећа могу бити приватизована.

Даље, из одредаба Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса произилази такође, додуше имплицитно, да јавна предузећа не могу оснивати било коју форму друштва лица. Наиме, ова предузећа могу бити оснивачи само друштва капитала односно могу улагати средства само у друга друштва капитала и то уз сагласност Владе Републике Србије, односно сагласност надлежног органа територијалне аутономије.²⁷⁾

Извесне дилеме, додуше примарно у погледу свог домашаја, производи и норма сходно којој привредна друштва – оснивачи друштвених предузећа, не могу стицати својство члана ортачког друштва.

Друштвена предузећа, наиме, сходно нашем позитивном законодавству представљају тзв. статичку категорију, што би практично могло значити да више није могуће основати друштвено предузеће са таквом правном формом. Теоријски, пак, друштвено предузеће може настати оснивањем од било ког субјекта, уз његово одрицање од права на управљање и права на учешће у добити, што је у основи природе друштвеног предузећа.²⁸⁾

26. Члан 4. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, Сл.гласник РС 25/2000.

27. Чланови 19. и 20. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса.

28. Више види: Васиљевић М., Пословно право, Београд, 1999., стр.155-156.

Отуда произилази да би претходно апострофирана забрана имала смисла у односу на привредна друштва која су стекла статус оснивача друштвених предузећа пре ступања на снагу Закона о предузећима или у вези са предузећима која послују већинским друштвеним капиталом а која су трансформисана у форму неког привредног друштва.

4. Закључак

Ограничења везана за оснивање ортачког друштва у већини упоредних компанијских прописа своде се на императивно одређење минималног броја чланова. Сходно уговорној природи, која је друштву својствена не само у фази оснивања већ и након његовог уписа у судски регистар и евентуалног стицања својства правног лица, оно мора имати најмање два члана, физичка и/или правна лица. Отуда „свођење„ друштва на само једног члана води његовој ликвидацији.

Секундаран значај у смислу ограничавања оснивања данас углавном има и чињеница да оснивач ортачког друштва има статус лица које у некој форми привредног организовања већ одговара неограничено, целокупном својом имовином. Једна оваква околност може бити доступна пословним партнерима друштва кроз императивни упис статуса његових оснивача у судском регистру, јавној књизи. Неретко се такви подаци обавезно налазе и на пословном меморандуму друштва што је, све скупа, за пословне partnere – евентуалне повериоце друштва довољно упозорење у погледу заштите сопствених интереса.

Нацрт Закона о привредним друштвима Републике Србије познаје једну специфичну врсту ограничења оснивања ортачког друштва сходно којој оснивачи ортачког друштва не могу бити друштвена и јавна предузећа, предузећа са већинским друштвеним или државним капиталом односно предузећа која су оснивачи или која су основала ова предузећа. Ова забрана је мотивисана пре свега заштитом државних интереса у процесу приватизације и као таква, у највећем делу, има ограничену временску важност.

Slobodan Nenadović,
Lawyer, Valjevo

Limitations of Partnership Association Founding with a Special Review of the Draft of the Law about Trade Associations in the Republic of Serbia

Summary

Limitations connected with the founding of partnership association in most parallel company regulations are reduced to the imperative determination of a minimum number of members. According to the contract nature, which is typical in the association not only

at the stage of founding but also after its entering in the court records and a possible acquiring of the characteristics of a legal person, it must have at least two members, natural and/or legal persons. Hence, the "reduction" of the association to only one member leads to its liquidation.

The secondary importance in the meaning of founding limitation is nowadays mostly in the fact that the founder of a partnership association has the status of the person which is in a form of trade organizing already unlimitedly responsible by the complete property. One such circumstance may be accessible to business partners of the association through the imperative entering of the status of its founders in court records, a public book. Not rarely do such data exist also on the business memorandum of the association.

The draft of the Law about Trade Associations in Serbia is familiar with a specific type of limitation of the founding of a partnership association according to which the founders of a partnership association can not be public enterprises, enterprises with the majority of public or state capital or the enterprises which are the founders or which founded these enterprises. This prohibition is motivated above all by the protection of state interests in the process of privatization and as such mainly has a limited time validity.

Key words: *partnership association, founding limitation, unlimited responsibility, contract nature, parallel company regulations.*